

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

skrive en helt ny banklov, ville man sikkert her og der i de gældende paragraffer kunne finde udtryk og vendinger, som der kunne være tale om at rette, men ved de stedfundne drøftelser har man afstået herfra.

De til lovforslaget knyttede bemærkninger er, som de ærede medlemmer vil se, ret fyldige, men jeg vil dog gerne knytte supplerende bemærkninger til nogle af forslagene.

Hovedbestemmelsen i banklovens § 6 — lovforslagets § 1, nr. 3 — er bestemmelsen om, hvilken aktiekapital der skal skaffes tilveje for at stifte en ny bank. Efter den gældende lov er 300 000 kr. tilstrækkeligt, men et sådant beløb er under de nuværende forhold i praksis ganske utilstrækkeligt som startkapital for en bank. Et sådant beløb ville være spist op i omkostninger, inden banken var kommet vel i gang. Det foreslås derfor, at begyndelseskapitalen for nye banker sættes til 1 mill. kr. I og for sig kunne man — med en vis ret — sige, at dette forslag måtte indebære, at de bestående banker, hvis aktiekapital er mindre end 1 mill. kr., skulle bringe deres aktiekapital eller i hvert fald deres egenkapital, d. v. s. aktiekapital + reserver, op på dette beløb. Så langt har man dog ikke ment at kunne gå. Vi har ialt 161 banker, og ikke mindre end 97 af disse har en aktiekapital på under 1 mill. kr. Deraf har 53 mellem 500 000 kr. og 1 mill. kr., 39 mellem 200 000 kr. og 500 000 kr. og 5 under 200 000 kr. i aktiekapital. Når man for bestående og virkende banker skal fastsætte en soliditetsmargin, må det være berettiget at regne med deres egenkapital, og man har skønnet det forsvarligt at nøjes med at foreslå, at de banker, der ikke har 500 000 kr. i egenkapital, inden en vis frist skal bringe denne op til det nævnte beløb og ellers træde i likvidation. Forslaget herom findes i lovforslagets § 2, stk. 3, og det rammer 10 banker. Man har samtidig i konsekvens heraf i § 7, stk. 1, foreslået indsat, at en banks egenkapital ingensinde må komme under 500 000 kr. Forsåvidt angår de banker, der har en egenkapital mellem $\frac{1}{2}$ og 1 mill. kr. — og det er ikke mindre end 28 — har man ikke anset det for nødvendigt at give dem pålæg om at bringe egenkapitalen op, idet man regner med, at udviklingen vil

foranledige dem til kapitalforhøjelser — ellers vil de nemlig i længden vanskeligt kunne løse deres naturlige opgaver.

De øvrige i § 7 foretagne ændringer er udførligt motiveret i bemærkningerne. Ganske kort refereret går ændringerne ud på af posten „de samlede gælds- og garanti forpligtelser“ at uddrage visse posteringer, der ikke indebærer nogen reel forøgelse af vedkommende banks balance og derfor ikke nødvendiggør forøgelse af den sikkerhedsmargin, egenkapitalen repræsenterer.

Af ændringer i § 9, lovforslagets § 1, nr. 5, er der vist kun grund til at fremhæve forslaget om, at det ikke fremtidig skal kunne tillades direktører, vicedirektører, underdirektører og filialbestyrere selv at drive eller deltage i ledelsen af anden erhvervsvirksomhed end banken. Jeg vil gerne understrege, at ordet „erhvervsvirksomhed“ må forstås som omfattende f. eks. også sagførervirksomhed og landbrug. De direktører m. v., der allerede i kraft af gældende lov lovlig driver eller deltager i ledelsen af anden selvstændig erhvervsvirksomhed, kan efter nærværende lovforslags § 2, stk. 4, få lov til at fortsætte denne virksomhed.

Med hensyn til den foreslåede nye affattelse af § 11, lovforslagets § 1, nr. 8, skal jeg, idet jeg iøvrigt henviser til de trykte motiver, gøre følgende bemærkninger.

Ved overvejelserne om, hvilket mål man vil nå ved bestemmelser om bankernes likviditet, er det klart, at det først og fremmest drejer sig om at fastlægge, hvor stor kasse den enkelte bank skal have af hensyn til sine egne direkte engagementer; men forbindelsen mellem bankerne er, med den struktur bankvæsenet har herhjemme, så intim, at det ikke ville være rigtigt at nøjes med at se udelukkende på den enkelte banks forhold som et isoleret fænomen. Man må også søge at sikre, at banksystemet som helhed har den fornødne likviditet. Almindelige pengepolitiske betragtninger kommer herved til at spille ind. Regeringen og Danmarks Nationalbank er af den opfattelse, at det under de skiftende økonomiske forhold vil være et værdifuldt supplement til pengepolitikens øvrige midler at åbne mulighed for at variere kravene til banksystemets likviditet, hvorved det bliver muligt på smidig måde at tilpasse pengepolitikken til de skiftende konjunkturfaser. Man har